

**ХАФЕЗ
ПРИЗНАВАМ
И ТОВА ПРИЗНАНИЕ МЕ
НАГРАЖДАВА...**

Превод от персийски (фарси): Йордан Милев, 1969

chitanka.info

Признавам — и това признание ме награждава с радостта:

доволен съм от двата свята, аз съм слуга на любовта.

*Аз съм свещена птица, дете не осъзна по своя път
раздялата във битието и на съдбата — участта.*

*Аз бях небесен ангел вчера, но где остана моят рай?
Адам отдавна ме доведе пред тази къща на
скръбта.*

*За сянката на дървесата, за ангелските езера
забравих вече, завоюван от теб, от твойта
красота.*

*Стои в сърцето ми записан най-скъпият за мен
човек.*

Какво да правя, друго име аз не научих по света!

*О, боже мой, светата майка за щастие ли ме роди?
Все пак остана неоткрита, незнайна моята звезда.*

*От този миг, когато станах слуга на чувствата си
аз —*

все повече ме подчинява на новите тъги властта.

*Ако с очите си изпиеш сърцето ми — ще бъда твой!
Ала защо ли и на други го подарих от суета?*

*Изтрий с косите си сълзите върху лицето на Хафез,
че този дъжд ще изпобрули, ще скъса моите листа.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.